

den ſamme Beſkyrning imod Overnydhede af Drik ſom andre Autoriteter og andre Medborgere. Dette forekommer mig at være en i høj Grad mærkelig Begrundelse af en ſærſtilling. Der foreligger her et Andragende fra en Del Gæſtigvere, ſom føle ſig forurettede ved en Ordning, der er truffen af Københavns Kommunalbeſtyrelſe, og derpaa ſvarer det ærede Medlem med at ſige, at det forunder ham, og at han beklager, at den danſke Rigsdag ikke nærer nogen Aversion mod Overnydhede af Drik! Dette Svar ſtaar ikke i nogen ſtor Harmoni med Andragendet, men det ærede Medlem maa naturligviſ gaa ud fra, at jo flere Værtshuſe og Beværtningsſteder man har, deſto mere drikkes der, deſto mere Spiritus nydes der. Jeg tror nu ingeniunde, at dette holder Stik. Om vi have 63 Værtshuſe mere eller mindre i København, tror jeg abſolut, at det, man kalder Overnydhede af Drik, lige godt vilde finde Sted. Det er min fulde Overbeviſning. Jeg billiger derfor ingeniunde den Beſtemmelse, ſom de kommunale Autoriteter i København have vedtaget, jeg tror, det var den 23de December 1882, men jeg betragter den for et fuldſtændigt Indgreb i vor Næringsfrihed. Selv om Loven hjemler dem Ret til at foretage et ſaadant Skridt, betragter jeg det dog ſom et abſolut uheldigt Indgreb i Næringsfriheden. Jeg ſkal ikke gaa videre ind derpaa, da det ikke foreligger, men jeg vil kun ſige, at jeg er temmelig overbeviſt om, at de vedkommende kommunale Autoriteter ere gaaede ud fra ſamme Forudſætning, ſom det ærede Medlem for Liſted Amts 2den Valgkreds, nemlig, at en Indſtrækning af de beværtningsdriwendes Antal vilde bevirke en Nedgang i Overnydheden af beruſende Drikke, men jeg tror rigtignok, at hvis de ville underſøge Sagen nu, efter at den i Praksis har været gennemført i nogle ſaa Nar, ville de komme til det Reſultat, at deres Betragtning er i højſte Grad fejlagtig. Jeg er ſikker paa, at Statiſtikken i ſaa Hendeende maa beviſe, at denne min Paastand er rigtig. Selv om Folk ſaa ſkulde gaa 2, 3 eller 4 Døre forbi for at komme paa en Beværtningsſtulle nok de, der ville drikke, og ſærlig de, der ville nyde for meget, finde derhen, det er jeg overbeviſt om. Jeg betragter alſaa den Beſtemmelse, ſom de kommunale Autoriteter have taget, ſom noget uretfærdigt, og det er min beſtemte Overbeviſning, at diſſe Gæſtigvere, der her andrage, og ſom føle ſig forurettede, ogſaa ere forurettede, idet de ikke mod bedre Vidende have løſt deres, ſom det nu viſer ſig, utilſtræffelige Næringsbeviſ, men det, ſom det

fremgaar af Andragendet, er foreſtillet dem, at de vilde være berettigede til paa ſædvanlig Viſ og Maade at drive Beværternæring, naar de havde Gæſtigverborgerſkab, jeg kan derfor give dette Andragende min varmefte Anbefaling og henſtille til den højtærede Miniſter at lægge al ſin Indſydhede ind paa at fyldeſtøre det Retfærdighedſkrav, ſom diſſe Gæſtigvere ſøge. Sagen er jo ſaa meget mere fedelig for diſſe Menneſter, ſom ere tilbage, ſom en Del af deres Kolleger ere blevne fagne i Betragtning og have ſaaet deres Borgerſkab ombytet med Beværterborgerſkab, hvorimod de ſelv ikke have kunnet ſaa det. Naar der er lidt god Vilje til Stede hos de kommunale Autoriteter, og naar Lovgivningsmagten viſer ſin Sympati derfor, ville de reſterende 63 Gæſtigvere nok ogſaa kunne ſaa det, og det er min fulde Overbeviſning, at naar den højtærede Miniſter henytter ſin Indſydhede, ville diſſe Folk her kunne ſaa fyldeſtjort det at dem ſtillede Billighedſkrav og derved blive befriede for at gaa økonomiſt til Grunde, hvilket jo for nærværende Tid truer de fleſte af dem.

Lüttichau: Jeg vil blot tillade mig i Henhold til de Bemærkninger, ſom ſaldt fra det ærede Medlem for Præſto Amts 3dje Valgkreds (Leth), at oplyſe, at den Mand, ſom nu er i Beſiddende af Friſenvold Lakſegaard, og hvis Navn ofte er forekommet i det Foredrag, vi nu hørte, nemlig Hr. Oſtenfeldt, ingeniunde har lutreret ved de Forhold, ſom have fundet Sted. Man ſkulde jo ved at høre den Fremſtilling, der blev giben, næſten tro, at alt, hvad der var kommet Fiſkerne til Stede, maatte være kommet denne Mand til Gode, men dette er ſaa langt fra Tilfældet, at jeg kan oplyſe, at Gjeren af Friſenvold Lakſegaard ved de mangfoldige Stridigheder, ſom have fundet Sted mellem Fiſkerne og ham, har lidt betydelige Tab, ſaaledes at jeg meget godt kan forſtaa, at der er givet Manden fri Proceſ i de mangfoldige Retſager, der har maattet føres. Jeg ſkal ikke nu komme ind paa den uendelige Kamp, ſom har fundet Sted mellem Fiſkerne og Gjeren af Friſenvold Lakſegaard, men kun ganſke ſlutte mig til de Difter, ſom ere udtalte om, at alle diſſe uheldige Forhold maatte paa den ene eller den anden Maade kunne komme til en Afſlutning, det være ſig enten ved et Tillæg til Fiſkeriloven eller ved at ſlutte ſig til de Antydninger, der have fundet Udtryk i Kommiſſionsarbejdet fra den i 1884 nedſatte Kommiſſion, hvis Arbejder jo bleve roſte af den ærede Taler, eller ved Medſættelse af en ny